

VECKOBLADET

Fredag 16 oktober

Utkommer fredagar

1998

24:e årg.

31

Från min veranda **MERA MEDIA**

Min irritation stiger för varje dag som går. Efter valet trodde jag att TV skulle lämna mer seriösa rapporter när det gäller innehållet i regeringens och samarbetets olika politiska slutsatser. Istället ägnar sig de politiska journalisterna på TV-nyheterna åt ett fortsatt förlöjligande av de olika politikerna. Det är bara Carl Bildt och moderaterna man lämnar ifred.

Journalisten K G Bergströms röst hördes i bakgrunden när regeringen fotograferades och kommentarerna hörde mer hemma i skvallerspaltan än i ett seriöst referat. I torsdags när jag läste Kerstin Hallerts artikel i AB:s TV-

bilaga fick jag förklaringen till att Bergström kunde göra som han gjorde. Hallert påstår att Göran Perssons problem består i att han inte är duktig på att sköta relationerna med TV. Det började i Kina där Göran Persson stötte sig med Rappports K G Bergström utan att inse "vem han stungit haver". Denne journalist lär vara kårens mest prestigefyllda, han är den tyngste politiske reportern och kommentatorn i svensk TV. Kerstin Hallert beklagar att regeringen inte har skaffat sig kompetens för att på ett professionellt sätt bemöta pressen. Bergström har angivit tonen och hans negativa angrepp speciellt mot Göran Persson har tagits upp av andra journalister som beundrar Bergström och även till mediavärlden i allmänhet.

I TV-programmet Centrum skulle retorik diskuteras. Göran

Häg och Maria Lundqvist skulle tala om kroppsspråk bland annat. Först visades upprepade selvenser av Göran Persson där han rör vid glasögonen och drar i en örsnibb och därefter hur han uppför sig sedan han blivit stylad. Både hans tidigare gester och att han blivit stylad ansågs bero mer eller mindre på ett karaktärsfel. Sedan visades två olika sekvenser med Gudrun Schyman, en där hon i röd dräkt talade till blivande väljare och en när pressen försökte få henne, efter ett sammanträde med S och Mp, att tala om vad som sagts. Då hade hon en grå dräkt. På den första bildsviten var hon röd, mjuk och behaglig, på den andra grå, maktfull och aggressiv. Det kallar jag manipulation från Centrum-ledningens sida. Skillnaden mellan mjuk och aggressiv hade varit förståelig om hon i en likartad situation ena gången varit mjuk, och andra

gången aggressiv. Då hade hon markerat skillnaden mellan att vara utestängd från makten och att vara en del av den. På det här manipulativa sättet skapas bilder som med vidhängande felaktiga förklaring ger felaktiga signaler.

Dessutom, fick Olof Johansson i Gunnel Werners program frågan varför han alltid givit undan-glidande svar (bland många andra). Han svarade att när han får frågor som han bara får svara ja eller nej på nekar han att bli så enkelspårig, därför att verkligheten är mer komplicerad än så. Han anser att skall han svara, skall det vara han själv som bestämmer vilket svar han vill ge.

Det är inte konstigt att jag är irriterad.

Ingegerd Wedin

Miljö från A till Ö

En alfabetisk redovisning över några av de initiativ som tagits inom miljöområdet under den tid vänsterpartiet ingått i Lunds rödgröna majoritet, fortsättning från VB nummer 28.

H - Højeådal ska få en ökad tillgänglighet genom att det ska vara möjligt att från Klostergården till Värpinge gå runt den på båda sidor utan att kliva över stängsel eller gå på åkrar. Kommunen har via miljödelegationen sökt och fått medel för att underlätta för invånarna i Lunds kommun att vistas i Højeådal. Den naturstig som planeras kan användas för att göra en slinga som löper längs med norra och södra delen av ådalen. Stigen kommer då att gå genom Sankt Lars-parken som vänsterpartiet vill skydda från exploatering.

I - Investeringsprogram för ekologisk hållbarhet aviserade regeringen som ett medel för att nå det i regeringsförklaringen deklarerade målet om Sverige som föregångsland för hållbar utveckling. Ansökan från Lunds kommun började formuleras efter en skrivelse från vänsterpartiet i juni 1997. Tack vare att vi lagt mycket

kraft på att få en genomtänkt lokal agenda, samt att vi startade ansökningsförfarandet i tid, så fick vi en ordentlig utdelning. 126 miljoner i investeringsbidrag fördelat på tre år. Planerna på att miljöanpassa transporter i Lund, Lunda MaTs, svarade för den största posten av de erhållna medlen. Att återskapa storklandskapet med hjälp av fler våtmarker är det näst största projektet i investeringsprogrammet som förutom miljövinster skapar många nya arbetstillfällen.

J - Jordbrukets miljöomställning understöds genom att servera KRAV-mat på Nyvångsskolan i Dalby. Initiativet till detta togs av en kokerska som senare blev en av mottagarna av Lunds kommuns miljöpris. För att kunna genomföra KRAV-projektet har miljöanslaget skjutit till mellanskillnaden mellan KRAV-livsmedlena och de konventionella dito. Det här projektet stimulerar andra initiativ och på så sätt ökar avsättningen för ekologisk odling. Mindre bekämpningsmedel och konstgödning på åkrar i och utanför Lunds kommun är miljövinster av detta initiativ.

K - Kungsmarken åt folket är en paroll vänstern i Lund drivit länge. I översiktsplanen finns mark anvisad för flyttning av hela eller delar av golfbana. Det är inte rimligt att Lunds akademiska golfklubb tar detta exklusiva naturområde i anspråk och på så sätt hindrar andra att vistas där. Kungsmarkens naturvärden behöver underhållas på bättre sätt än att bli omgivna av golfarena stora gräsmattor. Icke-hårdgjord (dvs belagd med asfalt och betong) mark är den mest värdefulla naturresursen i kommunen. Ska kommunen hävda att den slår vakt om den biologiska mångfalden måste Kungsmarken återgå till ett ursprungligare skick.

L - Läplanteringar längs alla cykelvägar utanför Lunds tätort skulle gynna både cyklister och den biologiska mångfalden. Många har beklagat sig över hur vindpinad Lunds kommun är; det är dags att göra något åt det samtidigt som häckplanteringar kan öka populationen av småvilt och de några av de fåglar som förr var talrika i jordbrukslandskapet. Att motverka den jordflykt som är ett problem för de östligaste delarna av kommunen är ännu ett motiv för att planera längs cykelstråken. En vänster-

partiskrivelse till tekniska nämnden mynnar ut i ett uppdrag att undersöka möjligheterna att anlägga läplanteringar.

M - Miljövärdsberedning för att dra nytta av universitetets och tekniska högskolans kompetens ansåg vänsterpartiet ett lämpligt stöd för kommunens agendaarbetet. 10 professorer och 1 docent ingår i den grupp som blev resultatet av förslaget. Även om naturvetare och tekniker dominerar så är även samhällsvetare och humanister representerade i miljövärdsberedningen. Sedan 1995 har detta organiserade samarbete mellan kommunen, Lunds universitet och tekniska högskola fungerat. Miljövärdsberedningen fungerar bland annat som en referensgrupp som avger konstruktiv kritik på de planer kommunen tar fram. Dessutom har åtskilliga kontakter förmedlats som kommunen dragit nytta av i sitt arbete.

fortsättning följer i senare nummer

Välkommen Jan Wallgren!

För en tid sedan kunde vi läsa i SDS o AN att s-föreningen på Norr beslutat att inte nominera Jan Wallgren för en ny period. Som skäl angavs "samarbets-svårigheter". Någon dag senare meddelade Wallgren att han lämnat socialdemokraterna för att gå med i Vänsterpartiet. Det senaste är att Björn Gotfridson, ordf. för (s) på Norr i en insändare i AN, meddelar att beslutet berodde "till ingen del på hans (JW:s) inställning i politiska frågor".

Björn, som är snäll och vänlig, tror säkert på vad han skriver. Men nog tycker jag det låter konstigt att man måste meddela att man inte vill bli nominerad. Och hur kan man besluta att inte nominera någon som inte är föreslagen att bli nominerad? Det luktar tjvny. Orsaken är i själva verket politisk. Jag skall ge ett exempel.

Mot högervändningen

Jag satt som v:s representant i KDN norr i över tre år. Under den tiden lärde jag känna Jan Wallgren som en socialdemokrat som inte accepterade partiets högervändning.

Något år efter det att KDN övertagit ansvaret för äldreomsorgen på norr började de ekono-

miska rapporterna visa att vi drog över budgeten på ett oförklarligt sätt. Detta trots att Norrs kostnader per plats inte var höga. Tvärtom, efter något år, visade det sig att Norrs underskott var lika stort som KDN Centrums överskott - trots att deras platskostnader var högre än våra på Norr!

Nämnden reagerade och skrev till KS (komunstyrelsen) och Jan Wallgren försökte på sitt håll övertyga sina centrala partikamrater om nödvändigheten att rätta till detta.

Men inget hände förrän tjänstemännen på drätseln började antyda att Norr hade missgynnats vid överenskommelsen med landstinget inför övertagandet.

Vem skall man värna?

KDN-politikerna kämpade alltså energiskt för sin kommunal med några undantag; Per Almén och Carina Jarefjord betonade ständigt i såväl äldreomsorgsutskottet som i nämnden vikten av att hålla budgeten. I klartext betydde det nedskärningar inom äldreomsorgen på norr. Jag har tappat räkningen på de gånger jag förgäves försökte övertyga Per Almén om att hans främsta politiska uppgift

borde vara att kämpa för en bibehållen god äldreomsorg på norr i st. för att värna om följder av den socialdemokratiska regeringens samarbete med centerpartiet.

Det kändes väldigt trist när det så dök upp ett papper som visade på ett underskott för KDN på 6 miljoner kronor! Då tackade jag och gick. JW fortsatte att kämpa för norrborna. Det tycker jag han skall ha heder och inte skit för!

Varför denna byk?

För OM det inte var politiska orsaker, hur kommer det sig då att Per Almén har den dåliga smaken att hänga ut en partikamrat i pressen? En person som till skillnad mot Per Almén tog på sig den närmast omöjliga uppgiften att efterträda Per Wickenberg på ordförandestolen? Jag tycker att det är osolidariskt mot en partikamrat och det kan bara förklaras med att det ligger politiska motiv bakom tillvägagångssättet

Jag inte alls är förvånad över att Jan Wallgren lämnar (s). Jag önskar honom välkommen till (v) och förutsätter att där finns kamrater som kan skilja på det politiska och det personliga.

Rune Liljekvist

Två nya böcker från Arkiv förlag:

Mike Davis

Los Angeles:

utgrävning av framtiden
413 s.

Ingen världsstad har blivit mer älskad och mer hatad än Los Angeles. Entusiasterna hävdar att den har allt. Belackarna ser den som en ständigt solbelyst avstjälpningsplats där människor förruttnar utan att märka det.. För Mike Davis, författaren till denna intensiva, stilistiskt säkra och vittomspännande socialhistoriska skildring, är Los Angeles både utopi och dystopi, både drömfabrik och mardröm.

Vi får reda på vilka som har makt och hur de behåller den, vi får en inblick i invandrarnas utsatthet, gängens brutalitet, de stora upploppen 1992, medelklassens privatiseringssträvanden och nya perspektiv på stadens viktiga kulturhistoriska roll. Davis skildring av Los Angeles är en både spännande och skrämmande utgrävning av vår möjliga framtid.

Claes Levin

Uppfostringsanstalten.

Om tvång i föräldrars ställe
344 s.

Uppfostringsanstalten är en misslyckad social uppfinning. Hela historien kring denna institution i dess olika namnförklädnader (bl.a. "skyddshem", "ungdomsvårdsskolor", "§ 12-hem" och "särskilda ungdomshem") visar att den skapar problem men inte löser några. Ungdomarna som kommer till dem får inte veta vad de har där att göra och vad som skall ske med dem. I efterhand visar sig placeringarna göra mer skada än nytta. Här lär sig dessa ungdomar de vardagspraktiker från samhällets skuggsida som de skulle skyddas emot.

Det empiriska materialet för sin tes har författaren främst hämtat från Råby ungdomshem i utkanten av Lund.

Böckerna kan fås i den välsorterade bokhandeln* eller efter kontakt med förlaget, tel. 046-133920.

* Ingen bokhandel i Lund har beställt böckerna och kan alltså inte räknas dit. Försök med Hedengrens i Uppsala!

Lunds Fabian Society

(Sammanslutning av brittiska intellektuella socialistister med reformistisk inriktning, grundad 1883-84)

Vänsterpartiet i Lund är ett elitistiskt, småborgerligt parti, ängsligt angeläget att visa att det förstår att uppträda i möblerade rum, att dess representanter minns omgående med den intellektuella och ekonomiska eliten på stadens mötesplatser (som det vill utöka antalet av), att det kan ta ansvar för "ekonomiskt svåra beslut", att det har en korrekt miljö- och trafikpolitik, att det är demokratiskt och decentralistiskt, eftersom det är för kdn, att det tar avstånd från alla floskler, och att det är hygieniskt fritt från varje tillstymmelse till kommunistiskt tankegods.

Vi är helt enkelt Lunds Fabian Society. Allt detta är till fullo bevisat och känt av väljarna, bland annat tack vare vännen Jan Mårtensson i Svdsvenskan, som känner (och i någon mån skapar) måttstockarna för socialt beteende i Lund och avkunnar domarna. Det är förklaringen till att vi ligger så tryggt och stadigt i opinionen.

Under den gångna mandatperioden har partiets politik i varje vändning följt den ekonomistiska socialdemokratiska linjen, intill minsta kommatecken.

Skolan (som är det område jag känner bäst) har debatterats i ekonomiska termer som "yeffektivering" och "uppdragsutbildning" (dock har alla frågor om hyrans andel av skolkostnaderna förpassats ut ur debatten genom ett

arrangemang som gjort det möjligt för kommunledningen att framföra argument som "det kvittar om man påstår att det kostar 0 eller 50 000 kr"). Det har fungerat i fullmaktige, men inte bland föräldrar, elever och lärare.

Avskaffandet av skolmåltidsavgiften har gjorts beroende av nedskärningar på andra skolområden. Nedskärningsdebatter har förts i Dalby och Torn.

En majoritet av väljarna är kritiska till friskolorna och det finns tungt vägande sociala argument mot dem.

Vi har röstat alltså röstat mot dem i Utbildningsnämnden, men vänsterns elit av progressiva, intellektuella akademiker har gjort klart, att när det gäller de egna barnen uppfyller den kommunala skolan inte kraven. De ska gå i samma friskolor som barnen till de andra progressiva akademikerna.

Möjligen har bilden av den katolska friskolan problematiserats något. Får barn till homosexuella par gå där? Det är välkomna i den kommunala skolan.

Kdn har främst motiverats med de ekonomiska samordningseffekterna mellan skola och bibliotek. Som Lennart Lundquist skriver i *Demokratins väktare*: "Det hela går ju ut på att utsedda (inte valda) personer, dvs politruker, får ombesörja förvaltningsuppgifter för ett delområde av kommunen och så kallar man dem politiker."

Nu får det röda söder tampas med utsedda blå kdn-politruker.

Framgångsrik kommunalpolitik.

Det har funnits skäl för den ekonomiska politiken: kommunens ekonomi behövde saneras, vilket också lyckades. Det är bra att partiet fungerar som en pålitlig samarbetspartner. Det är bra att det gjort ett trovärdigt politiskt arbete i fullmaktige. Det har våra duktiga kommunalpolitiker lyckats med. Jag har tidigare i VB uttryckt min beundran för deras engagemang och kunnet.

Men de kan inte vara annat än en avspeglning av Lundavänstern, så som jag beskrev den ovan. En Lundavänster som också jag är präglad av och bidrar till att reproducera.

Valkampanjen.

Vår valkampanj blev (hederligt nog) en konsekvent fortsättning av vår politik. John Bull blev ett trevligt debattforum för progressiva, akademiska äldrickare i goda ekonomiska omständigheter. Vi framhävde i olika sammanhang vår goda miljö- och trafikpolitik, vilket samma kategorier, som har gott om tid och pengar att tänka på annat än sig själva, uppskattade. Parollen om våtmarkerna ska vi inte skämmas för. Vårt miljöengagemang är viktigt för Lund. De stabila skattebetalarna gillade vår strikta budgethantering.

Fort sid 4

Svar till Ulf Nymark

Debatten mellan mig och Ulf Nymark gäller flera saker. För det första huruvida det var rätt eller fel att dels skicka ut ett nummer av Norrskensflamman med distriktets medlemsutskick, dels låta parti-medlemmar på Flamman redaktion hantera en uppsättning adress-etiketter för ytterligare ett utskick till partidistriktets medlemmar.

Det första fallet tycker jag är helt oproblematiskt. Distriktets personal gjorde obetydligt mer arbete, en partiet närstående vänstertidning fick reklam och som tack betalade de distriktets utskick. I det andra fallet kom jag efter viss tvekan fram till att det vore meningslös formalism att neka tidningen en uppsättning etiketter, eftersom jag bedömde att detta inte innebar någon som helst risk för medlemmarna och vi dessutom inte har för vana att hålla hemligt vem som är medlem i partiet för andra medlemmar (däremot för utomstående om det inte gäller kamrater med förtroendeposter).

Inga klara regler

Ulf är av annan åsikt och det är gott och väl. Idag finns det inga antagna regler för hur partidistriktets medlemsregister ska hanteras, utan det är upp till ombudsmännens omdöme. Om Ulf hör av sig till distriktet med sina synpunkter tror jag att vi med lätthet kan komma fram till en ordning som även bör göra Ulf någorlunda nöjd. För det behövs varken ilska debattinlägg i Veckobladet eller, tror jag, att årskonferensens tid behöver tas i anspråk.

Jag hävdar emellertid bestämt att om det är fel att låta parti-medlemmar på Norrskensflamman vid ett enstaka tillfälle hantera våra adressetiketter, var det minst lika fel att för några år sedan låta Veckobladets adresseringsansvarige rutinmässigt göra det. Ska vi hålla hårt på formerna så ska vi. Veckobladet är sedan många år tillbaka en fristående tidning. Redaktionen utses inte av Västerpartiet Lund och Västerpartiet Lund har som organisation inget att säga till om tidningens innehåll. En annan sak är att Västerpartiet Lund har för vana att på sina årsmöten besluta att stötta tidningen ekonomiskt och att dess räkenskaper därför redovisas dit. Men det redaktionella och det i övrigt organisatoriska oberoendet har redaktionen för vana att hålla hårt på.

Alternativt kan vi naturligtvis se lite mer pragmatiskt och praktiskt

på det hela. Det viktiga är att medlemmarna skyddas mot verkliga hot, inte mot att få Norrskensflamman eller Veckobladet i brevlådan. (För övrigt slår det mig, om det nu kan ha något intresse, att när min pappa var med i centern på 70-talet fick han specialerbjudanden om att prenumerera på Skånska Dagbladet).

Säkerheten prioriteras

Jag accepterar definitivt inte Ulfs beskyllning att det skedda skulle vara ett uttryck för en allmän vårdslöshet med medlemsregistret. Vi har tyvärr en del medlemmar som trakasseras av högerextremistiska grupper. Att skydda dem samt andra från liknande trakasserier är naturligtvis av hög prioritet för oss. Därför tänker vi mycket på säkerheten i registerhanteringen. Det är hotet från verkligt mörka krafter och hur vi skyddar oss mot dessa som det vore verkligt angeläget att diskutera.

Förutom frågan om själva utskicken gäller debatten också Norrskensflamman politiska linje samt nu också att jag skulle ha utsatt Ulf för ett enligt Ulf synnerligt grovt påhopp. Detta synnerligen grova påhopp består i att jag i mitt förra inlägg undrade vilken gång i ordningen det är som Ulf startar ett internt bråk av denna typ (jag påpekade också att han denna gång gjorde det mitt i en valrörelse, däremot har jag inte sagt att han tidigare gjort det just i valrörelser. Läs noga, Ulf!)

Själv får jag i Ulfs senaste artikel läsa att jag är en "ombudsman ute på ideologiskt hal is i sin beredvillighet att kolportera Flamman till distriktets medlemmar", en tidning som sägs ha som uttalad redaktionell linje att "knyta an till tidningens solkiga förflutna som quislingorgan för nomenklaturen i Sovjet och dess vasaller". Vidare har jag enligt Ulf, som redan nämnts, hanterat medlemsregistret "vårdslöst" och jag har "medvetet provocerat många partimedlemmar genom att sälja ut medlemsförteckningen till en politiskt tvivelaktig tidning". Vem som står för de grövsta påhoppet överlåter jag åt läsarna att bedöma.

Alltför högt tonläge

Jag tycker verkligen att Ulf åtskilliga gånger dragit igång bråk som känts onödiga, framför allt genom att inte visa respekt för partikamrater med andra upp-

fattningar och därför föra debatten på ett sätt som urartar eller riskerar att urarta i bråk. Jag tänker t ex på Ulfs inlägg i VB tidigare i år där medlemmar i vårt parti så gott som jämställdes med nazister och hans artikel i samma stil förra året med anledning av partijubiléet. Vidare tänker jag på Ulfs uttalande om en icke närvarande kamrat från ett annat distrikt på distriktets höstkonferens förra året, något i stil med att vill någon driva partiets utveckling tio (eller om det nu var tjugo) år tillbaka i tiden, kan man ju nominera honom. Jag tänker också på Ulfs sätt att på samma konferens klaga över att Västerpartiet Malmö själva fått fastställa sin riksdagslista på medlemmöte som enda organisation i sin valkrets, i enlighet med praxis i partiet. Detta sagt inte för att förfölja Ulf, utan bara för att Ulf kräver belägg. Även om det ibland ligger något i det Ulf driver i sak, skymms detta ofta av det alltför höga tonläget som lätt leder till just bråk, snarare än att det leder framåt.

En gång stod Ulf rätt i striden för att skärpa vpk:s kritik österut och få partiet att konsekvent fullfölja uppgörelsen med den auktoritära öststatsocialismen. Men numer tycker jag att Ulf står och stampar på samma fläck utan att ha sett allt

som hänt i partiet sedan dess. Ulf tycks bara utgå från att partikamrater vars åsikter skiljer sig från hans egna, står där de möjligen en gång stod. Det blir rätt mycket Don Quijote och väderkvarnarna över det.

Oförmåga att lyssna

I Ulfs senaste artikel framkommer bristen på respekt och oförmågan att lyssna på kamrater med andra åsikter i beskrivningen av Norrskensflamman politiska linje som sägs anknyta till tidningens solkiga förflutna osv (se ovan). Liksom partiet har Norrskensflamman gjort upp med de mörka sidorna av sitt förflutna, vilket ingen kan sväva i tvivelsmål om som följt tidningens utveckling under 90-talet. Att bara förneka detta ger inget intryck av seriös kritik. Det blir lika tjatigt och otrovärdigt som när Per T Ohlson förklarar att partiet är och förblir stalinistiskt vad vi än säger.

För Ulf menar väl inte att det är förbjudet för Flamman och för partiet att knyta an även till de sidor av historien som vi fortfarande anser varit bra som t ex kampen för förbättringar för arbetande människor eller solidariteten mot fascisterna?

forts sid 4

Russinet

Vad är russinet? Det är inte ett servicehus, inte ett äldreboende, inte ett vanligt kollektivhus. Det är hus för människor i den andra halvan i livet. Russinet är ett hyreshus som LKF bygger i kvarteret Spoletorp i hörnet av Karl XII-gatan. Det är planerat för människor som vill utveckla en vardagsgemenskap i boendet som gör livet roligare och lättare när familjegemenskap och arbetsgemenskap minskar med stigande ålder. Livet i huset planeras av de boende tillsammans. I russinet är det tänkt att man skall bilda matlag för gemensamma huvudmål och att man kommer att organisera gemensam skötsel av hus och trädgård.

Till russinet flyttar man när ungarna flugit ur boet eller när barn och familj inte längre dikterar behoven. För att bo i huset skall man vara över 45 och inte längre ha några hemmavarande barn.

Det är viktigt att Russinet blir ett boende för människor i olika åldrar. Idealet är att hälften är yrkesverksamma och hälften är pensionärer. Yrkesaktiva för in friska fläckar i huset och får i gengäld service av pensionärerna som har mer tid att lägga på matlagning och husets omvårdnad.

Kontaktpersoner:
Gun Håkansson Tel 046-150548
Sigrid Wedmark Tel 046-2115891

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS

Vägra

Jag är en av dem som inte upplevde krigsmaterielutställningen i Lundagård och på Stortorget, som lika charmig, som Lucifer gjorde. Visst har jag påverkats av TV. Av bilder från Bosnien och Ryssland och från Prag 68. Jag tyckte det var otäck att se stridsvagnarna bakom träden. De väckte osäkerhet bråkdelarna av en sekund. Det räckte. Vapnen vändes mot folket i Chile på sjuttioalet. Såren är fortfarande öppna. Riga. Det var tidigt nittioal. Friheten och demokratin var inte säkrad. Vi, svenska riksdagsledamöter besökte parlamentet för att minska risken för rysk militär attack. Jag glömmer aldrig vad våra värdar, lettiska reformerade kommunister sa till oss när vi klev in i VW-bussen för transport till TV-stationen: "It's a little bit dangerous here, my friends. So if they start shooting. Please lay down on the floor!"

Hotet kom kanske från den typ av tyska pansarbandvagnar, som Lucifer nämner. Vem vet.

Presextioåtta

Det fanns ett radikalt Lund före sextioåtta. På sextioalet kunde man utmana statsmakten med den jämförelsevis beskedliga parollen: Vägra döda! Vägra värmpikt! Om jag inte minns fel dömdes Jan Myrdal och några andra av domstol för detta yttrande. Militära inskrivningar på Folkets Hus i Lund gav upphov till stora demonstrationer och dramatiskt-patetiska fritagningsförsök, som när en av Göran Skyttes tidiga fru försökte rädda sin man ur polisens klor. Men, som det står i visan: "Times they're a changing."

Det är nog mest skönt att stridsvagnarna numera främst väcker barnasinnat eller det historiska intresset hos (de unga) männen. Eller mest löjdet. Det blir en tafatt vädjan från en nerläggningshotad verksamhet. Och som barn var flygarpojke. Infanteri fanns visserligen på Berga ett tag, men det var bara deraas tomhylsor, som var intressanta.

Själv är jag inte längre radikal-pacifist. Men jag har kvar min skräck för att vapnen kan också vändas mot folket.

Rolf N

Politik och musik

är rubriken på ett program som uppmärksammar att tonsättaren och musikteoretikern Hanns Eisler skulle ha fyllt hundra i år. Eisler, som lämnade konstmusikens slutna världar för att göra musik åt arbetarrörelsen, inte minst i samarbete med Bertolt Brecht, och filmmusik åt de breda massorna, är nog den som har tänkt grundligast på förhållandet mellan musik och politik.

Söndag den 8 november ordnar Röda Kapellet ett program till Eislers minne. Orkestern spelar själv ett antal av hans kompositioner men dessutom medverkar proffs från Musikhögskolan i Malmö med sång och kommentarer. De senare kommer från Sven Kristensson, lärare på skolan, som är en av Sveriges främsta experter på Eisler. Han har bl.a. gjort ett par radioprogram om honom i år.

Mer information i kommande nummer. Men boka kvällen redan nu!

Gunnar Sandin

Svar till Ulfforts fr sida 3

Uppgåelsen med den auktoritära formen av socialism är en omistlig del av partiets historia, men den innebär inte att vi måste klä oss i säck och aska för allt partiet gjort före 90-talet. Själv tror jag att antialinismen och demokratin är så centrala och självklara för partiet idag, delvis just för att en del i partiet sett stalinismen på lite närmre håll än de flesta svenskar (inklusive alla pösiga skrivbordsliberaler) och därför reagerat desto starkare mot den, samtidigt som de inte för den skull gett upp kampen för social rättvisa.

Slutligen, Ulf Nymark tycker att jag provocerat honom och andra medlemmar genom att han fått två nummer av en "politiskt tvivelaktig tidning" i sin brevlåda. Ulf är vad jag vet den enda medlem som reagerat uttalat negativt. Själv får jag åtskilliga politiskt tvivelaktiga tidningar i min brevlåda, allt från trotskistiska Internationalen till oberoende liberala Sydsvenskan. Jag har mycket utbyte av att läsa politiskt tvivelaktiga tidningar.

Den dag vi bara får politiskt korrekta tidningar i våra brevlådor, då har vi anledning att vara rädda.

Olof Norborg

En vandring i höstmörkret

Nej, detta är inte en vandring som arrangeras av vandringssektionen eller dylikt. Det är en vandring som utförs av olika personer i princip året runt med undantag från skolloven. Det är alltså den s k nattvandringen som frivilliga föräldrar är utövar på fredags- och lördagskvällar. Som de flesta kanske lagt märke till är det ganska få vuxna på stan dessa kvällar mellan 22 och 02.

Men vart tog solidariteten vägen? Vi är väl många som tagit till oss detta med det allmänna ansvaret för barn och ungdom, att engagera sig på olika vis speciellt för de som kanske har föräldrar som inte förmår att göra detta för sina egna barn. När man hört för 5:e gången att "Jag har så mycket att göra själv och är trött på fredagen och fö är mina barn aldrig i stan på en fredagskväll och dessutom jobbar jag själv med barn osv", då blir man lite skrämmd att det lyckats så bra med devisen att satsa på dig själv.

F ö var det ganska roligt att träffa de föräldrar som verkligen tog på sig att komma till Hemgården (eller numera f d Carlssons trädgård) för att samlas inför nattvandringen i lördags. Det gavs strålände tillfällen till spontana samtal medan vi vandrade runt i den rätt vuxenfria staden. Nu var detta en rätt lugn kväll, kanske hade det en inverkan att vi var några stycken vuxna, som syntes här och var. Så häng med på nästa vandring runt i din hemstad, som du har chans att vara med på!

Karin

Lunds Fabian....forts fr sida 2

Vi uppnådde precis det valresultat vi förtjänar i en stad som framför allt präglas av universitetet och ett par högteknologiska företag. Det garanterar också att vi kan komma att undgå alltför djupa bakslag i kommande val.

Men för undersköterskor, vårdpersonal, städare, arbetare på Tetrapak och Åkerlund och Rausing och låginkomsttagare som har problem med hyran utgör vi knappast något alternativ. Folkligt missnöje är vi dåliga på att kanalisera.

Vi när inte utanför vår progressiva, akademiska medelklassbas.

Gunnar Stensson

Från Staffanstorp

Nybildade Vänsterpartiet Staffanstorp vill på detta sätt passa på att tacka Röda Kapellet och Panikorkestern för deras medverkan i våra torgmöten under valkampanjen. De sistnämnda var obekanta för oss och namnet vållade en lite oro hos en del av oss lantisar. Men de gjorde ett mycket uppskattat framträdande.

Bl.a. tog väran Majvi Rasmussen sig, iklädd sin granna röda kappa, en danstur på torget med en man som var frackklädd och hade bixax i håret. Mannen var föremålet för sven-sexa gänget. I övrigt hoppas jag att ni och andra utifrån kommande kanske stressade valmedarbetare fick en nära och gratis bilparkering vid torget.

VP Staffanstorp noterar mer än en fördubbling till mer än en femdubbling av rösterna i de 3 olika valen jfr.-94. I skrivande stund råder viss dramatik kring ett välbehövligt andra mandat (Majvi R. & s) för oss. Den kan komma att avgöras på lotning emellan oss och Staffanstorpspartiet. I "rimlighetens" namn hejar de flesta Stp.-borna på oss. Vi förlitar oss på "tur" kvinnan Majvi. Skulle genomgången av de oglitligt förklarade rösterna ge Staffanstorpspartiet mandatet, så bevisar det bara att idioter har röstat på dem.

VP Staffanstorp
gm. Thomas Kisiel

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Karin Blom, Marianne Sonby och Bodil Veige. Näste redaktör: Rolf Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12

Rolf Nilson 046-12 90 44

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.